28/07/2023

Για την Σοφία Κορομπόκη, αείμνηστη μητέρα του Μητροπολίτη Άρτης

/ Γνώμες

Δια της ευχής «Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφὴ ἡμῶν» η τοπική εκκλησιαστική κοινότητα τουΆργους, κατά την 25η Ιουλίου 2023, συνόδευσε προσευχητικά στην πορεία της προς την ατελεύτητη ζωή κοντά στον Άγιο Τριαδικό Θεό, την μακαριστή Σοφία, σύζυγο του προεξαμήνου αποβιώσαντος Δημητρίου Κορομπόκη και μητέρα τουΜητροπολίτουΆρτης κ. Καλλινίκου, του Αργείου.

- **Γράφει ο Κωνσταντίνος Ψυχάρης Εκπρόσωπος Τύπου της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας**

Ηαείμνηστη **Σοφία Κορομπόκη** γεννήθηκε στοόμορφο Κεφαλάρι τουΆργους καιμε τον σύζυγό της Δημήτριο έζησαν χριστιανικά και με αξιοπρέπεια, πρότυπο ζωής συζυγικής καιαξιομνημόνευτης στην τοπική κοινωνία. Απέκτησαν τρία τέκνα, εκ των οποίων ο μικρότερος υιός, με την ευχή των γονέων τουαφιερώθηκε στην

Εκκλησία καιανεδείχθη Μητροπολίτης της ιστορικής **Μητροπόλεως Άρτης**. Η ταπεινή και ευλαβής κ. Σοφία αισθανόταν ιδιαιτέρως ευλογημένη από τον Άγιο Θεό για αυτήν την τιμή, ότι την αξίωσε να προσφέρει ένα από τα τέκνα της στην **Αγία Εκκλησία Του,** γιά ναυπηρετεί τοΆγιοΘυσιαστήριο. Και η αγάπη του Επισκόπου υιού της για την μητέρα του ήταν, είναι και θα είναι η δύναμη εκείνη, η οποία πάντοτε θα στηρίζει και θα επευλογεί τα έργα του, διότι η μητέρα είναι σκέπη και προστασία για όλα τα παιδιά της, για τον άγαμο Κληρικό όμως είναι πολλά περισσότερα.

Εξόχως κοινωνικός άνθρωπος και με πηγαία καλοσύνη και αγάπη ανυπόκριτη κέρδιζε την εμπιστοσύνη και την οικειότητα όλων στις συναναστροφές της και δημιουργούσε φιλίες ουσιαστικές. Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός, ότι άμα τη ενθρονίσει του Δεσπότη υιού της στην Άρτα, όπου τακτικά τον επισκεπτόταν και διέμενε για λίγο πάντα διάστημα, δεν άργησε να εγκλιματιστεί και να δημιουργήσει εύκολα φιλίες, πάντοτε με σοβαρότητα και πηγαία μετριοφροσύνη, χωρίς ίχνος επίδειξης για την θέση της, ως μητέρας του νέου **Μητροπολίτη**. Αυτό το ομολογούν όσοι την γνώρισαν, ακόμη και κάποιοι καχύποπτοι.

Η ζωή της κ. **Σοφίας**, ως συζύγου και μητέρας ήταν ένας διαρκής αγώνας θυσίας για την οικογένειά της και σιωπηλής εργασίας για την ανατροφή των παιδιών της, σύμφωνα με τις αρχές τουΕυαγγελίου και των αρετών που πρέπει να κοσμούν τόν Άνθρωπο. Αυτά τα δίδασκε μέχρι το τέλος της ζωής της, μίας ζωής η οποία δοκιμάσθηκε από τον αγώνα της δημιουργίας, όπως συνέβαινε σε όλους τους συντοπίτες και οικείους της, στην επαρχιακή αστική τάξη της εποχής της. Η υπομονή της όμως ήταν πάντοτε παροιμιώδης, πράγμα το οποίο ομολογούν πέραν των οικογενών και φίλων και όσοι την γνώρισαν έστω καικατ᾽ ολίγον. Η καρτερία και η αρχοντική υπομονή της στις δυσκολίες και αρρώστιες, τόσο κατά την σύντομη ταλαιπωρία του κ. Δημήτρη, του συζύγου της, όσο και κατά την επί μακρότερον δική της δοκιμασία, ομολογούνται με θαυμασμό. Η υπομονή της ήταν χάρισμα από τον Θεόν και σαν τέτοιο με δοξολογία προς τό Άγιο Όνομά Του πάντοτε την εξεδήλωνε. Ακόμηκαικατάτιςτελευταίεςστιγμέςτης,μπροστάστηνπροδοσίατουσώματοςκαιτονφόβοτου υπήρξε αξιόμαχη.

Η αγνότητα της όλης βιοτής και πολιτείας της γενιάς της κ. Σοφίας ομολογουμένως είναι είδος προς εξαφάνιση πλέον και αυτή η διαπίστωση ομολογείται από τους ορθώς σκεπτόμενους ανθρώπους της εποχής μας. Η δοτικότητα και η φιλοξενία της αείμνηστης και του συζύγου της Δημητρίου δεν είχε προηγούμενο, αλλά και η ζεστασιά την οποία αισθανόταν ο επισκέπτης στο περιβάλλον της οικίας τους, ήταν απαράμιλλη και αυθεντική. Αυτές οι αρετές

χαρακτηρίζουν την Ελλάδα μας και οι εκπρόσωποι αυτής της γενιάς δείχνουν τον δρόμο της ανθρωπιάς και των ιδεωδών οι οποίες πρέπει να κοσμούν όλους μας, κάτι το οποίο δίδαξαν πρώτα στα παιδιά τους και προέβαλλαν με το παράδειγμά τους, ως πρότυπα ζωής και αξιοπρέπειας.

Όμως, «ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος», διότι η πορεία των ανθρώπων αυτών, όπως και της αείμνηστης κ. Σοφίας, μένει εις τον αιώνα και είναι βέβαιο ότι εκείνη δεν θα σταματήσει να εύχεται για τα παιδιά και τα εγγόνια της, για τους οικείους και φίλους, τους συντοπίτες της και όλους τους αγαπημένους της. Σε μία σεμνή τελετή εξοδιαστική, η στρατευομένη Εκκλησία ευχήθηκε για την ανάπαυσή της, κοντά σε Εκείνον που αγάπησε και εδέχθηπαρ᾽Αυτού, πλήθος ευλογιών στην ζωή της. Κλήρος και λαός του Θεού προσήλθε αβίαστα και καρδιακά να προσευχηθεί, προεξάρχοντος του σεμνού και γεραρού Μητροπολίτου Μονεμβασίας και Σπάρτηςκ. Ευσταθίου, με εκείνη την σεμνότητα η οποία τον διακρίνει και με την παρουσία η οποία σιωπηρώς διδάσκει και παρηγορεί, συμπαραστατουμένου από χορεία Αρχιερέων και Κληρικών, οι οποίοι κατέφθασαν να τιμήσουν την οικογένεια και κυρίως τον υιό της, Μητροπολίτη Άρτηςκ. Καλλίνικο.

Ας είναι αιωνία η μνήμη της!